

УДК 378.011.3–057.175(477.43.)(092)

І.Г.Маринін

**Творчі та науково-педагогічні здобутки
професора Віктора Лабунця
(до 60-річчя від дня народження)**

У статті досліджується життєвий, творчий та науково-педагогічний шлях музиканта-інструменталіста, вченого, педагога Віктора Лабунця – доктора педагогічних наук, декана педагогічного факультету, професора кафедри музичного мистецтва, керівника науково-дослідної лабораторії “Історія, теорія і практика музичної інструментальної освіти”, професора Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка.

Зокрема, аналізується творчо-мистецька та наукова складові біографії, які розкривають цільний портрет вченого; висвітлюється внесок у розширення методичного апарату процесу інструментально-виконавської підготовки майбутніх вчителів музики на мистецьких факультетах вищих навчальних закладів та створення її концептуальної макромоделі, представленої низкою підсистем (цільової, методологічної, навчально-розвивальної, опорно-стратегічної та експертно-оцінної).

Ключові слова: Віктор Лабунець, керівник підрозділу, концертно-творча діяльність, науково-педагогічна робота.

Лабунець Віктор Миколайович доктор педагогічних наук, декан педагогічного факультету, професор кафедри музичного мистецтва, керівник науково-дослідної лабораторії “Історія, теорія і практика музичної інструментальної освіти” 29 вересня 2015 року відзначив свій 60-літній ювілей.

Він народився 29 вересня 1955 року у волинському селі Іваниничі Дубнівського району Рівненської області, у сім’ї колгоспників. 1962 року пішов навчатися у перший клас Тростянецької восьмирічної школи, яка знаходилася за 3 км від дому. Його музична обдарованість проявилася вже в ранньому дитинстві: з 7 років Віктор почав самотужки опановувати гру на баяні, підбираючи на слух мелодії пісень, які чув від односельчан та весільних музикантів. Надалі навчання на музичному інструменті продовжив у класі баяна Дубенської дитячої музичної школи (клас викладача Г.О.Різуна). Навчаючись у старших класах цього закладу разом зі своїми однокласниками організує ВІА, у якому грав на бас-гітарі. Захоплення сучасною естрадною музикою виявилось настільки сильним, що хлопці власноруч змайстрували електрогітари. Репетиції проводили після занять у школі, працюючи допізна з величезним бажанням та ентузіазмом. Власне тоді, у юнака сформувався професійний вибір – стати музикантом.

У 1971 році він успішно склав вступні іспити у Дубенське культурно-освітнє училище і був зарахований на відділення народних інструментів по

класу баяна. Опанування грою на баяні (клас викладача В.І.Корінця) відбувалося паралельно з вивченням народних інструментів. Тут він уперше почув балалайку, і з величезним бажанням почав її практичне опанування у класі талановитого педагога-народника Кухарчука Філарета Парфеновича. Успіхи Віктора були промовистими і перевершили всі очікування наставника. Після завершення підготовки в 1974 р. Віктор отримав направлення на посаду вчителя по класу народних інструментів в Дубенську вечірню музичну школу.

1979 року він вступив у Рівненський державний інститут культури на відділення народних інструментів спеціальності: “Культурно-освітня робота, керівник самодіяльного оркестру народних інструментів”. У виші навчався в класі балалайки композитора, кандидата мистецтвознавства, професора М.Лисенка-Дністровського. У студентському середовищі завжди був лідером, визначався величезною працелюбністю. Саме у наполегливій праці знаходив велике енергетичне підживлення для реалізації своїх близьких та майбутніх професійних й творчо-виконавських перспектив. Становлення талановитого інструменталіста-балалаєчника відбувалося у обстановці творчого піднесення, у повсякденній кропіткій праці, яка вимагала засвоєння нових творів відомих композиторів зі складними віртуозно-технічними та художніми вимогами. Заняття з інструментом були систематичними і тривали по 6-8 годин щодня. Засвоюючи нові технічно-виконавські прийоми гри на балалайці, поєднуючи їх з художньою виразністю й досягнувши високого професійного рівня виконання, Віктор успішно перейшов на сольне виконання. Його концертний репертуар відповідав найвищим навчальним вимогам програм консерваторій і професійних виконавців-солістів: “Концерт для балалайки з оркестром f-moll” Є.Сіроткіна, “Концерт для балалайки з симфонічним оркестром” С.Василенка, “Концертні варіації” М.Будашкіна, “Гуцульська рапсодія” М.Лисенка-Дністровського, “Слов’янський танець №2” А.Дворжака, “Болеро” М.Шульмана, “Фантазія на російську і українську теми” М.Вигодського тощо. Вже тоді він вирізнявся яскравою, вишуканою, особливою манерою і високою художньою культурою виконання на балалайці.

Навчання в інституті В.Лабунець успішно поєднував з концертно-творчою та педагогічною діяльністю. Упродовж кількох років він успішно працює солістом-інструменталістом у Рівненській державній філармонії в ансамблі народних інструментів “Джерела” та ансамблі пісні і танцю “Текстильник”. Одночасно він взявся за педагогічну роботу – викладав гітару та народні інструменти у Рівненській дитячій музичній школі №1. Глибокі знання основ дитячої психології та специфіки методики роботи з дітьми поєднувалися з професійною здатністю природного вміння чітко, яскраво і просто донести педагогічні вимоги до учня.

Після закінчення вишу 1983 року В.Лабунця, молодого спеціаліста, направили до Кам’янець-Подільського культурно-освітнього училища Хмельницької області працювати викладачем по класу народних інструментів та оркестрового диригування. Цей період його педагогічної роботи у середньому на-

навчальному закладі активно поєднується з творчо-виконавською діяльністю. Своїми знаннями, набутим досвідом віртуозного інструменталіста-балалаечника, уважним ставленням до студентів і старших колег по роботі він здобув незаперечний авторитет і завоював загальну симпатію і повагу. Виконуючи концертні твори для балалайки з оркестром народних інструментів культурно-освітнього училища (художній керівник і диригент – О.Грек), він домагався абсолютного дотримання авторських вимог, точної, виразної, емоційної інтерпретації твору. Такі сольні виступи Віктора Лабунця з оркестром стали традиційним явищем.

Репертуар концертних програм викладача був різноманітним. У його виконанні звучать твори вітчизняних і зарубіжних композиторів: “Не корите мене, не сварите” в обробці М.Корецького, “Уральська танцювальна” в опрацюванні Б.Троянівського, романс “Я зустрів вас” В.Андрєєва тощо. Його творча репетиційна робота разом з оркестровим колективом і самі концертні виступи завжди були сконцентрованими, заздалегідь добре відпрацьованими, продуманими. Природне уміння “триматися” на сцені, психологічний спокій та професійна гра інструменталіста-балалаечника В.Лабунця на концертних виступах завжди приваблювала поціновувачів народно-інструментального мистецтва в училищі, місті й області. Така концертно-виконавська практика молодого викладача була систематичною і несла у собі великий виховний і просвітницький потенціал. Набуваючи особистісного художньо-виконавського досвіду та проявляючи максималізм у ролі концертуючого соліста-інструменталіста, Віктор Миколайович одночасно став взірцем для майбутніх фахівців-народників у цій творчій справі. Його високохудожнє виконавське мистецтво, без сумніву, зіграло важливу роль у вихованні студентської молоді і слухачів. Особистим прикладом виконавця він енергетично, досить потужно впливає на студентів, доводячи, що навчання у мистецькому навчальному закладі поза творчою діяльністю втрачає сенс, залучає їх до самостійної роботи у класі з основного музичного інструмента. Своєю особливою позитивною енергетикою молодий викладач збирає навколо себе багато однодумців-музикантів, з якими легко працювалося.. Активна педагогічна і виконавська робота в культурно-освітньому училищі продовжувалася до його переходу на іншу роботу.

У вересні 1988 р. Віктор Миколайович посів посаду викладача кафедри музики Кам'янець-Подільського державного педагогічного інституту. На кафедрі музики викладав основний музичний інструмент (гітара, домра), забезпечував вивчення додаткового інструменту. З часом другим покликанням для нього стала наукова робота. Їй він віддає багато часу і енергії. Коло науково-професійних зацікавлень Віктора Миколайовича було широким та різноманітним. З'являються його перші публікації з проблем колективного музикування на народних інструментах та виховання студента-інструменталіста у вищому навчальному закладі. Одночасно з науковими зацікавленнями він активно продовжує концертно-виконавську діяльність з народним оркестром

народних інструментів педінституту під керівництвом Івана Мариніна, у супроводі цього колективу виконує на балалайці варіації на тему відомого російського романсу “Вот мчится тройка почтовая” композитора М.Будашкіна.

Віктор Лабунець стає ініціатором створення дуету із заслуженим працівником культури України, композитором Поділля Олексієм Бецом (баян). Відомий твір “Російські наспіви” в опрацьованні українського композитора Миколи Різоля завжди звучав з особливим піднесенням і бадьорістю. Ліричний вступ, віртуозні варіації, технічні пасажи, контрастні темпові і динамічні відхилення викликали у слухачів прекрасні емоції і захоплення. У відгуках про дует і концертно-виконавську манеру виконання професійних народників-інструменталістів відзначали їх самодостатню, високу сценічно-виконавську культуру, технічну легкість, художню довершеність гри та професійне ставлення до інтерпретації виконуваних творів.

Надалі питання підвищення свого науково-кваліфікаційного рівня, який відповідав би сучасним вимогам вищої школи, стало для нього головним пріоритетом. У 1990 році Віктор Лабунець успішно складає вступні іспити в аспірантуру при Українському національному педагогічному університеті ім. М.Драгоманова (кафедра педагогіки науковий керівник – професор, кандидат педагогічних наук Лапченко Володимир Петрович). Уміння об’єктивно осмислити всі грані науково-дослідницької роботи, здатність до точного аналізу опрацьованого матеріалу, уміння реалізувати свій науковий потенціал, забезпечили йому у 1993 році успішний захист кандидатської дисертації “Забезпечення творчої активності молодших школярів у процесі колективного народно-інструментального музикування”.

Після завершення навчання в аспірантурі повернувся до Кам’янець-Подільського державного педагогічного інституту. На кафедрі музики йому доручили курс лекцій з “Історії музики”, а також інші навчальні дисципліни – основний музичний інструмент, додатковий музичний інструмент, методику роботи з дитячим народно-інструментальним колективом.

Педагогічну роботу Віктор Миколайович поєднував з творчо-виконавською, створив студентський ансамбль народних інструментів “Джерела” та ансамбль гітаристів. Інструментальний склад ансамблю народних інструментів був таким: домра-пріма I, домра-пріма II, домра-альт, домра-тенор, баян, гітара, флейта, ксилофон і домровий контрабас. З колективом ансамблю виступали солісти-вокалісти: лауреати міжнародного та всеукраїнського пісенних конкурсів та фестивалів Наталія Овчарук та сестри Марина й Ірина Стасюки.

До програмного репертуару творчого колективу увійшли твори вітчизняних та зарубіжних композиторів: “Гопак” із балету “Гаяне” А.Хачатуряна, “Весела кадрили” О.Осадчого, “Народний танець” М.Дремлюги, “Сільські музики” І.Якушенка, “Щедрик” М.Леонтовича. Багато творів, які виконував ансамбль, були оркестровані Віктором Лабунцем: “До пісні” (муз. А.Поповича, сл. В.Матвієнка), “Нашо мені чорні брови” (муз. Д.Бонковського, сл.

Т.Шевченка), “Не забудь” (муз. Б.Янівського, сл. Б.Стельмаха), “П’ять лебідок” (муз. Р.Суров’яка, сл. В.Філіпчука), “Славен край наш – Україна” (муз. Б.Ліпмана, сл. В.Матвієнка), “Ти мені позвони” (муз. Р.Суров’яка, сл. В.Грубляк), “Як я люблю тебе” (муз. І.Поклада, сл. Д.Луценка), “Білі яблуні” (муз. О.Беца, сл. М.Томенка) тощо. У той же час репертуар колективу поповнювався новими творами класичної, народної та оригінальної музики в опрацюванні В.Лабунця.

Одночасно Віктор Миколайович взявся керувати студентським секстетом гітаристів, у репертуарі якого звучали твори: “Сальвадор” й “Аргентинський вальс” композитора А.Чазаррети, “Бразильський танець” Х.Пернамбуни, “Гранада” А.Лари, “Прощай Ноніно” А.П’яццоллі, “Слов’янський танець №2” А.Дворжака.

Виступи колективів проходили також у формі звітних концертів. Керівник прагнув не тільки грати на сцені та передавати свій виконавський досвід студентам, але й реалізовувати надскладні художньо-мистецькі завдання з творчим колективом.

З великим успіхом ансамблі народних інструментів і гітаристів репрезентували народно-інструментальне мистецтво на сцені міста й області. Разом зі своїм керівником вони завойовують симпатії у мистецьких колах, стають активними осередками культурного життя вищу, міста, області. На всеукраїнському фестивалі аматорських колективів профспілок (М.Хмельницький, 1999 р.) ансамбль народних інструментів “Джерела” виборів Дипломою II ступеня, ставши провідним творчим колективом, який вирізнявся оригінальним репертуаром, високопрофесійним виконавством і популярністю. Виконавський внесок студентських творчих колективів був істотною підмогою для концертного життя закладу і міста.

У лютому 2004 р. доцент В.М.Лабунець очолив новостворену кафедру теорії, історії музики і гри на музичних інструментах. Пріоритетні напрями її роботи завідувач бачив у формуванні високого професійного та загальнокультурного рівня майбутніх вчителів музики; розширенні варіативності змісту освіти, методів освіти, засобів навчання; ефективному засвоєнню інноваційних підходів у сфері освіти; систематичній участі професорсько-викладацького складу та студентів у міжнародних, всеукраїнських та університетських наукових конференціях, мистецько-творчих конкурсах тощо. Як генератор повних, цікавих ідей, Віктор Миколайович згуртував навколо себе однодумців і чітко визначив найважливіші завдання, щиро підтримуючи ініціативу кожного з них.

Ефективність роботи кафедри стала помітною за досить короткий термін. Значно зросло число опублікованих наукових праць у наукових журналах, збірниках статей. Активізувалася участь у наукових конференціях членів кафедри. Студенти брали участь у мистецьких конкурсах. У 2006–2014 рр. викладачі кафедри видали 20 навчально-методичних посібників, 10 репертуарно-методичних збірників, 4 монографії. Доробок завідувача у цьому

великий – він опублікував більше 100 наукових праць, зокрема навчально-методичні посібники з грифом МОН – “Ансамбль українських народних інструментів” [1], “Шестиструнна гітара в ансамблі” [2], “Тами та етюди як необхідний компонент удосконалення технічної майстерності баяніста” [3], “Методика навчання на чотириструнній кобзі” [4].

Очолована В.Лабунцем кафедра бере активну участь у процесі реформування освіти в Україні на засадах Болонської декларації та орієнтується на новітні напрями наукових досліджень і опанування інтерактивних методів у підготовці майбутніх фахівців. Він активно стимулює і підтримує успішне функціонування на кафедрі музично-творчої лабораторії, музичної студії, творчих колективів: оркестру народних інструментів – керівник І.Маринін; народно-інструментального ансамблю “Джерела” – керівник В.Лабунець; ансамблю джазових інструментів “Магія джазу” – керівник Ж.Карташова, результатом роботи яких є успішні здобутки викладачів і студентів у різноманітних всеукраїнських і міжнародних мистецьких конкурсах і фестивалях.

Психологічний мікроклімат у колективі, створений керівником кафедри, всебічно сприяє реалізації педагогічної, наукової та творчої діяльності викладачів, про що засвідчують високі рейтингові показники.

З березня 2008 р. професор В.Лабунець очолив науково-дослідну лабораторію “Історія, теорія і практика музичної інструментально-виконавської освіти”. Діяльність лабораторії він спрямовує на дослідження проблеми шкільного колективного народно-інструментального музикування, академічного інструментального виконавства (фортепіано, баян, акордеон, гітара, бандура тощо), традиційного та академічного ансамблево-оркестрового мистецтва південно-західного Поділля. Ґрунтуючись на здобутках вітчизняних та зарубіжних дослідників у питаннях вивчення етномузичних та культурологічних процесів у зазначеному регіоні, колектив науково-дослідної лабораторії досліджує:

- інструментальну підготовку у класі з основного музичного інструмента;
- використання народних інструментів у практиці загальноосвітньої школи;
- становлення та розвиток традиційних та академічних форм музикування;
- діяльність сучасних діячів народно-інструментального виконавства подільського краю та їх концертно-виконавську практику;
- репертуарні особливості творчих інструментальних колективів;
- формування мелодико-інтонаційних, гармонічних та ритмічних особливостей традиційного музичного мистецтва.

В організації науково-дослідної роботи вчений налагодив співпрацю з Національним педагогічним університетом імені Михайла Драгоманова, Рівненським державним гуманітарним університетом, Волинським національним університетом імені Лесі Українки (нині – Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки), Хмельницькою гуманітарно-педагогічною академією, районними, міськими та обласними управліннями освіти та науки, викладачами-методистами мистецьких закладів Хмельниччини. Забезпечує наукове керівництво підготовкою дисертаційних і магіс-

терських робіт.

З 2005 року В.Миколайович одночасно працює відповідальним секретарем приймальної комісії Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, цілеспрямовано проводить професійно-орієнтаційну роботу з випускниками загальноосвітніх шкіл та мистецьких навчальних закладів.

У жовтні 2015 р. трудовий колектив педагогічного факультету висунув В.М.Лабунця на посаду декана. Вчена рада університету дружно підтримала це рішення.

Адміністративна робота не тільки не послабила, а навпаки, значно активізувала професійно-педагогічну та наукову діяльність. Особливу увагу вчений приділяв розробці улюбленої наукової проблематики, яка матеріалізувалася у його двох монографіях: “Інтегроване навчання майбутніх учителів музики: теорія і практика” (2013 р.) [5] та “Інноваційні технології інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музики: теорія та методика” (2014 р.) [6].

Одночасно продовжив роботу з підготовки навчально-методичних посібників для студентів: “Українські народні пісні і танці у перекладенні для шести-струнної гітари (2013 р.) [7]; “Методичні основи ансамблевої гри” (2013 р.) [8]; “Інструментування вокального супроводу для народно-інструментальних ансамблів” (2014 р.) [9].

27 червня 2015 р. на засіданні спеціалізованої вченої ради у Національному педагогічному університеті імені М.Драгоманова відбувся захист докторської дисертації В.Лабунця на тему: “Методична система інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музики” зі спеціальності 13.00.02 – теорія і методика музичного виховання. Офіційними опонентами на захисті були відомі вітчизняні педагоги-музиканти – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України Євтух Микола Борисович, академік-секретар відділення вищої освіти НАПН України; доктор педагогічних наук, доцент Турчин Тамара Миколаївна, завідувач кафедри теорії і методики мистецького навчання Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка; доктор педагогічних наук, доцент Устименко-Косоріч Олена Анатоліївна, завідувач кафедри інструментального виконавства Уманського державного університету імені Павла Тичини.

У науковому дослідженні, присвяченому інструментально-виконавській підготовці майбутніх вчителів музики, автор уперше висвітлив:

- парадигму квазідецентричного підходу до модернізації інструментально-виконавської підготовки майбутніх вчителів музики;
- концептуальні засади методичної системи інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музики;
- послідовність інструментально-виконавської підготовки майбутніх вчителів музики, що представлена низкою підсистем, а саме: цільового, методологічного, навчально-розвивального, опорно-стратегічного та експертно-оцінного блоків;

- інноваційно-орієнтовані умови і послідовність етапів інструментально-виконавської підготовки студентів інститутів мистецтв педагогічних університетів;

- удосконалені способи керівництва художньо-творчою діяльністю школярів на основі використання студентами інноваційних засобів вітагенного навчання;

- специфіку музичного мислення студентів у процесі їх інструментально-виконавської підготовки.

Запропонована в дисертації концептуальна модель значно розширила методичний апарат дослідження процесу інструментально-виконавської підготовки майбутніх вчителів музики.

Наукова діяльність Віктора Миколайовича успішно виходить за межі вітчизняного простору. Він успішно презентує власні наукові доробки міжнародній науковій спільноті. Географічний ареал поширення його наукових праць представлений низкою публікацій у відомих фахових виданнях Російської Федерації (м. Москва, м. Краснодар, м. Орел, м. Іваново) та Білорусі (м. Могильов).

На сьогодні професор В. Лабунець забезпечує з напрямку/спеціальності підготовки “Музичне мистецтво” такі навчальні дисципліни, як “Історія музики”, “Основний музичний інструмент”, “Новітня історія музики”, “Методика навчання гри на музичному інструменті”.

Серед його випускників – лауреат міжнародного конкурсу гітарної музики Олег Швець (м. Рівне, 2004, II місце).

За науково-педагогічні та творчі досягнення В. Лабунець нагороджений Почесними грамотами обласної, районної адміністрацій, міської ради.

Педагогічний досвід професора В. Лабунця свідчить, що творчий неспокій, наполегливість, систематичний пошук вченого збагачують його духовний світ, активізують внутрішній потенціал музиканта-педагога, репрезентують його працю як ефективну й змістовну. А відтак, мистецько-творчий і науково-педагогічний поступ ювіляра знаходиться в постійному динамічному розвитку, який націлений на нові сходження, звершення і досягнення.

Список використаних джерел і літератури

1. Лабунець, В. М. Ансамбль українських народних інструментів: навч.-методичн. посібник / В. М. Лабунець. – Вінниця: ВМГО: “Розвиток”, 2006. – 148 с.
2. Лабунець, В. М. Шестиструнна гітара в ансамблі: навч.-методичн. посібник / В. М. Лабунець. – Вінниця: ВМГО: “Розвиток”, 2008. – 204 с.
3. Лабунець, В. М. Гама та етюди як необхідний компонент вдосконалення технічної майстерності баяніста: навч.-методичн. посібник / В. М. Лабунець, В. Ф. Олійник. – Кам’янець-Подільський: Вид-во ПП Цвігайло М. М., 2010. – 96 с.
4. Лабунець, В. М. Методика навчання гри на чотириструнній кобзі: навч.-методичн. посібник / В. М. Лабунець. – Кам’янець-Подільський: Абетка Світ, 2012. – 80 с.
5. Лабунець, В. М. Інтегроване навчання майбутніх учителів музики: теорія і практика: монографія / Віктор Миколайович Лабунець, Жанна Юрївна Карташова. – Кам’янець-Подільський: Вид. ПП Зволейко Д. Г., 2013. – 236 с.

6. Лабунець, В. М. Інноваційні технології інструментально-виконавської підготовки майбутнього вчителя музики: теорія та методика / Віктор Миколайович Лабунець. – Кам'янець-Подільський: Вид. ПП Зволейко Д. Г. – 352 с.

7. Лабунець, В. М. Українські народні пісні і танці у перекладанні для шести-струнної гітари: навч.-методичн. посібник / В. М. Лабунець. – Кам'янець-Подільський: Вид. Волошук В. О., 2013. – 104 с.

8. Лабунець, В. М. Методичні основи ансамблевої гри: навч.-методичн. посібник / В. М. Лабунець. – Кам'янець-Подільський: Вид. Волошук В. О., 2013. – 196 с.

9. Лабунець, В. М. Інструментування вокального супроводу для народно-інструментальних ансамблів: навч.-методичн. посібник / В. М. Лабунець. – Кам'янець-Подільський: Вид. Волошук В. О., 2014. – 84 с.

Ivan Marynin

Biography and research creative activity of the professor Victor Labunets

The article focuses on the aspects of biography and research creative activity of the musician, scientist and pedagogue Victor Labunets – Doctor of Pedagogy, dean of Pedagogy Faculty, professor of Musical Art department, leader of the research laboratory “History, theory and practice of music and instrumental education”, professor of Ivan Ohienko Kamianets-Podisky National University.

In particular, V. Labunets' path of life and creative activities are analyzed. The article deals with scientist's biographical portrait (numerous honours and awards, creative and scientific achievements).

The article ascertains his scientific contribution to methodology of musical training process of future teachers at universities' Art departments and creation of conceptual macro-model system consisting of purpose-oriented, methodological, educational, developing, strategic and expert blocks.

Keywords: concert and creative work, pedagogic work, scientific work.

И. Г. Маринин

Творческие и научно-педагогические достижения профессора Виктора Лабунца (к 60-летию со дня рождения)

В статье исследуется жизненный, творческий и научно-педагогический путь музыканта-инструменталиста, ученого, педагога Виктора Николаевича Лабунца – доктора педагогических наук, декана педагогического факультета, профессора кафедры музыкального искусства, руководителя научно-исследовательской лаборатории “История, теория и практика музыкального инструментального образования” Каменец-Подольского национального университета имени Ивана Огиенка.

В частности, анализируется творчески-художественная и научная составляющие биографии, которые раскрывают цельный портрет ученого; освещается вклад в расширении методического аппарата процесса инструментально-исполнительской подготовки будущих учителей музыки на художественных факультетах высших учебных заведений и создании

ее концептуальной макромодели, представленной рядом подсистем (целевой, методологической, учебно-развивающей, опорно-стратегической и экспертной).

Ключевые слова: Виктор Лабунец, руководитель подразделения, концертно-творческая деятельность, педагогическая деятельность, научно-педагогическая работа.

Одержано 22 червня 2015 року